

POSTANOWIENIE

Dnia 4 stycznia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **M. W.**,
skazanego za czyny z art. 258 § 3 k.k. i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 4 stycznia 2022 r.,
wniosków obrońców skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu
Apelacyjnego w [...] z dnia 14 kwietnia 2021 r., sygn. akt II AKa [...], zmieniającego
wyrok Sądu Okręgowego w P. z dnia 12 lipca 2019 r., sygn. akt. II K [...],
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł

**nie uwzględnić wniosków o wstrzymanie wykonania
zaskarżonego kasacją wyroku.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w P. z dnia 12 lipca 2019 r., sygn. akt. II K [...],
M. W. został uznany za winnego: czynu z art. 258 § 3 k.k., za który wymierzono mu
karę 6 lat pozbawienia wolności (pkt 8); ciągu przestępstw zarzucanych mu
w punktach od LXVIII do CXII oraz od CXIV do CXXXVIII oraz od CXL do CXLII
aktu oskarżenia, kwalifikowanych z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. oraz
art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., za który wymierzono
mu jedną karę 10 lat pozbawienia wolności (pkt 9) oraz grzywnę w wysokości 500
stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 50 złotych (pkt 10);
czynu z art. 278 § 1 k.k. w zb. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art.
11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., za który wymierzono mu karę roku pozbawienia
wolności (pkt 11) oraz karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych,

przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 50 złotych (pkt 12); czynu z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., za który wymierzono mu karę 5 lat pozbawienia wolności (pkt 13) oraz grzywnę w wysokości 300 stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 50 złotych (pkt 14). Kary jednostkowe zostały połączone i jako karę łączną wymierzono M. W. karę 13 lat pozbawienia wolności i 800 stawek dziennych grzywny, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 50 złotych (pkt 15).

Po rozpoznaniu apelacji m.in. obrońcy M. W. i pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego, Sąd Apelacyjny w [...] wyrokiem z dnia 14 kwietnia 2021 r., sygn. akt II AKa [...], w stosunku do M. W. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że przyjął, że czyn przypisany w pkt 11 wyroku Sądu I instancji, a zarzucany w pkt CXIII aktu oskarżenia, stanowi element ciągu przestępstw z pkt 9 wyroku Sądu I instancji i uchylił zawarte w pkt 12 wyroku Sądu I instancji rozstrzygnięcie w przedmiocie kary grzywny (pkt I.2.a) oraz orzekł nową karę łączną w wymiarze 12 lat pozbawienia wolności i karę łączną grzywny w wymiarze 700 stawek dziennych grzywny, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 50 zł (pkt I.2.b). W pozostałym zakresie wyrok Sądu I instancji został utrzymany w mocy (pkt II).

Wyrok Sądu odwoławczego został zaskarżony kasacjami obrońców skazanego, w których sformułowano także wnioski o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia. Adw. J. D. uzasadniając wniosek podniósł, że za jego uwzględnieniem przemawia ranga i charakter zarzutów kasacyjnych, wysoki stopień prawdopodobieństwa uwzględnienia kasacji, a także okoliczność, że wykonanie kary w tej sprawie, gdy uwzględnienie kasacji może prowadzić do uniewinnienia, będzie prowadzić do skutków, których nie sposób odwrócić. Adw. A. M. wniosek uzasadnił tym, że natychmiastowe wykonanie zaskarżonego wyroku, biorąc pod uwagę podniesione w kasacji zarzuty, niesie ze sobą niepowetowane straty dla skazanego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wnioski nie zasługują na uwzględnienie.

W treści przepisu art. 532 § 1 k.p.k. nie wskazano przesłanek wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją wyroku. Jednak w orzecznictwie słusznie

przyjmuje się, że Sąd Najwyższy może skorzystać z tej instytucji wyłącznie w wyjątkowych przypadkach. Za podjęciem takiej decyzji muszą przemawiać: bardzo wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji, nietrafność merytoryczna wyroku oraz ustalenie, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki (por. m.in.: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 września 1998 r., II KKN 178/98; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 września 1998 r., II KKN 262/98; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2018 r., II KK 184/18). Zasadnie podkreśla się więc, że można wstrzymać wykonanie zaskarżonego kasacją wyroku, jeżeli wyraźnie rysuje się perspektywa uniewinnienia skazanego, względnie umorzenia wobec niego postępowania na skutek uwzględnienia kasacji (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2018 r., II KK 23/18). Regułą jest bowiem wykonalność prawomocnego wyroku (art. 9 § 2 k.k.w.), zaś wstrzymanie jego wykonania – wyjątkiem.

Odnosząc się do stopnia prawdopodobieństwa uwzględnienia kasacji i w konsekwencji prognozowanego przez jednego z obrońców uniewinnienia skazanego, trzeba stwierdzić, że dla uwzględnienia wniosku o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku stopień ten musiałby być niemal zbliżony do pewności, zaś słuszność zarzutów kasacyjnych powinna być niemal oczywista (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 kwietnia 2021 r., V KK 129/21; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 marca 2021 r., IV KK 103/21). W realiach niniejszej sprawy nie zachodzi przedmiotowa oczywistość i jednoznaczność uchybień sygnalizowanych w kasacjach obrońców. Podniesione zarzuty są zarzutami o istotnej wadze, a ich uwzględnienie mogłoby istotnie rzutować na sytuację skazanego M. W.. Jednakże przesądzenie o ich zasadności wymaga wnikliwego rozpoznania i szczegółowej analizy całokształtu okoliczności tej sprawy, co nastąpi w ramach rozprawy przed Sądem Najwyższym.

Mając na względzie powyższe uwagi, a także ogólne reguły rządzące wstrzymaniem wykonania wyroku, po zapoznaniu się z kasacjami obrońców skazanego M. W., jak również aktami sprawy, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. Dodać należy, że

decyzja w tym względzie nie przesądza ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji obrońców skazanego od prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w [...].

W tym stanie rzeczy należało orzec jak w części dyspozytywnej niniejszego postanowienia.